

ρίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώ-
σαντες καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν· οὐ γὰρ ἔχουσι κερα-
μεύειν διὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὐρεθείη,
καὶ πῖλοι γίνονται δύο ἐκ τοῦ ὕου ἐκάστου. τὸ γὰρ ἡμίτομον
5 ἐκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ πῖλός ἐστιν. ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν 8
αἱ διψάδες παρὰ τὰ ὕα, καὶ ἐπειδὴν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς
ψάμμου ἐξερπύσασαι δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει
ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα πίνων πίνων αἰεὶ καὶ μᾶλλον
διψῶν καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

10 Ταυτὶ οὐ μὰ Δία πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος 9
διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηται μοι
φύσεις τῶν Λυβικῶν ἐρπετῶν εἰδέναί. ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον
ὁ ἔπαινος εἶη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναί ταῦτα ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ
μετὰ τῆς τέχνης ἔχοιεν. ἀλλὰ μοι δοκῶ — καὶ πρὸς Φιλίου μὴ
15 δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὔσαν — ὁμοίον τι καὶ αὐτὸς
παθεῖν πρὸς ὑμᾶς οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέν-
τες ὑπὸ τῆς διψάδος. ὅσω γὰρ ἂν ἐπὶ πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσού-
τω μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος ἄσχετον ὑπεκ-
καίεται μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαι ποτε τοιούτου ποτοῦ.
20 μάλα εἰκότως. ποῦ γὰρ ἂν οὕτω διειδεῖ τε καὶ καθαρῶ ὕδατι ἐν-
τύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε εἰ δηχθεῖς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ
τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι ἐμφοροῦμαι χανδόν, ὑποθεῖς
τῷ κρουνῶ τὴν κεφαλὴν. εἶη μόνον μὴ ἐπιλιπεῖν τὰ παρ' ὑμῶν
ἐπιρρέοντα μηδὲ χυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως κεχρηνό-
25 τα ἔτι καὶ διψῶντα καταλιπεῖν· ὡς δίψους γε ἔνεκα τοῦμοῦ πρὸς
ὑμᾶς οὐδὲν ἂν ἐκώλυεν πίνειν αἰεὶ· κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα,
κόρος οὐδεὶς τῶν καλῶν.